

Nro. 22.

**A' FEJS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.**

Indult Bétsből, Kedden Martzius 17-ik napján
1807-ik elítendőben.

Hadi Tudósítások.

A' Pétersburgi Udvari Ujságban is jött már ki az Eylai rend felett véres ütközetről egy előre való tudósítás, a' mellyel Oberster Stawitzky érkezett-meg oda a' fő vezértől Bennigsentől, a' ki azt az ütközet napján Febr. 8-kán indította útnak. A' tudósítás ekképpen következik szórolszora: —

„Olyan szerentsés vagyok, hogy tudtára adhatom Császári Felségednek, hogy az az armada, a' mellyet Cs. F.ged vezérlésem alá bízni méltóztatott, ismét szerentsés vala. Az éppen most tétetett ütközet, véres és igen kegyetlen vala; kez-

detét vette Febr. 7-kén délutáni 3 órakor, és végződött 8-ikban estvéli 6-kor. Az ellenség totaliter (tökéletesen megveretett; 1000 foglyok és 12 zászlók, a' mellyeket iten a' F.ged lábai eleibe teszek, jutottak a' győzedelmeseknek kezekre. Bonaparte a' maga seregének virágával támadott-meg ma éngemet, középen és a' két szárnyaimon: hanem mindenütt vízfzfa nyomatott és megveretett. Az ő Testörzói néhány versben rá támadtak armadiánknek közepe pontjára, de legkissebbé sem bódogúlhattak; igen keves tüzelés után, gyalogjainknak bajonétjaik és lovasainknak bévágásaik által, minden pontokon vízfzfa nyomatattak. Gyalogjai közöttül külömbkülömb tsapatok, és vállogatott Vasasai közöttül egész Regimentek semmivé tétettek. El nem fogom mulatni mihelyest lehet, ennek a' Prusszus Eylau mellett történt igen nevezetes ütközetnek környülállásos leírását a' F.ged lábai eleibe tenni. Ugy itélek, hogy a' mi elestekből és sebezésekből álló' vesztésünk, a' 6000 - ret fellyül haladhatja : de nem nagyot mondok, ha azt erőssítem, hogy az ellenség' vesztésinek a' 12 ezeret jóval fellyül kell haladni."

Folytatása a' Frantzia , hivatal szerént való Hadi Tudósításoknak : — „

„59-ik Tudósítás. — „Prusszus Eylauból Februarius 14-kén. — „Az ellenséges armadia a' Pregel vize megett telepedik-le; a' mi szélső vigyázóink a' Königsberg felé menő útan állanak: hanem Napoleon Császár jónak lenni találta, téli szállásokra küldeni seregeit, azért, hogy ha kívántatni fog, a' Vistulának fedezésére minden szempillantathán jelen lehessenek seregei. Azon ágyuk-

nak száma, a' mellyeket a' Bergfriedi híd mellett történt tsatától fogva elvettünk, kevés hijján 60-ra telik. Azok a' 30 ágyuk, a' mellyeket az Eylaui ütközetben elvesztett az ellenség, Thorn felé szállítatnak. Az ellenség reánk ütött vala ezen városban, de hathatosan vízfza veretett. Nagy Heg Berg még mind Wittembergben, éppen a' Pregel mellett van hadi szálláson. Gen, Hautpoult megsebesedése után kimúlt a' világból. Mindenek hányák halálát. Kevés katona halt-meg nállánál ditsősségesebben. Az ő vezérlése alatt volt Vasas Osztya minden verekedésekben ditsősséggel fedte bé magát. A' Császár megparantsolta, hogy Párisba vigyék a' holtat. A' Gen. Bonardi St, Sulpice tselekedete, a' ki a' keze' fején (öklin) sebet kapván, a' helyett, hogy azzal a' tábori betegházba ment volna, a' lovasságot rendbe szedte 's még egyszer a' tűzbe vitte, annyira megtettzett a' Császárnak, hogy őtet Ofztályos Generálissá nevezte. Marschal Lefebvre Febr. 12-kén a' Visztula felé folytatván seregével útját, Marienwerdernél 7 Prufzfus Svadronokat talált elől, a' kiket azonnal üzőbe vévén, 300 embert 1 Majorral és 230 lovakkal egyetemben elfogott; a' többek vízfza futottak Dantzka felé.

„61-ik Tudósítás. Landsbergből Febr. 16-kán. „Az Eylaunál történt ütközet felől, mind rájok nézve győzedelmesről, úgy beszélttek az' ellenséges tisztek. Ez a' vélekedés uralkodott Königsbergben Febr. 9-ikén egész napon: hanem, midőn az egész Orosz Generálistáb az armadiával egygyütt odá menni szemléltettek, azonnal mindenek fellármázódtak. Nem soká az után néhány ágyúlovések.

hallattatván, azonnal egy halmon állani szemléltetett a' Frantzia armadia, a' honnan keze' ügyibe lehetett volna az Orosz armadiára való ütés. Az Orosz vezér olyan nyilatkozatást tévén, hogy Königsberget védeimezni szándékozna, ennek hallásán a' lakosok még jobban megijedvén, így szollottak: — „Mi is a' Lübeckieknek állapotjokra fogunk jutni.“ — Valósággal nagy szerentse is, hogy a' Frantzia vezér' plánumában nintsen az, hogy az Orosz armadiát ezen fekvésből ki akarja verni. Mind Generalisokat mind pedig egyéb tiszteket igen sokat vesztettek az Orosz seregek ezen ütközetben. Több mint 5000 sebesek akadtak tsak az ütközet mezején és a' sebeseket vívő szekereken kezünkbe, a' kik között már sokan megholtak; a' gyengébb sebűek hadi foglyainknak számokat nevelik; a' többek valami 1500-an az Orosz armadiának, vízfűz adattak. A' megsebesedett Oroszok számát, az itt említett 5000-ret ide nem értvén, 15000-re teszik. Seregeink téli szállásokra küldettek. Az Elbingi, Liebstadti, és Osterodei Kerületeknek leg szebb vidékeiket, az armadiával szárnya számára választotta ki a' Császár. — „Marschal Mortier bényomulván Svéd Pomeraniába, békerítve tartja Stralsundot. Kár, hogy Kniper nevű külső várost az ellenséges Komendáns minden igaz ok nélkül felégettette; irtózás réá nézni. Több mint 2000 lakosok fosztattak meg lakhelyeiktől.“

Prusszus Eylauból, Februarius' 18. kán. — „A' Napoleon Császár Proklamátziója a' katonához: — „Katonák! Alig kezdettünk vala téli szállásainkon nyugodni, a' midőn az ellenség a'

mi 1-ső számú táborunkra ütven, magát a' Visztula al-ó részén megmútatta. Mi azonnal réá mentünk, és őtet, az ő oldalaiba vert kardjainkal 80 mértföldnyi távolságra kergettük. Kemény várainak bástyái alá való futása által mentette meg magát; a' Pregel vizén által takarodott. A' Bergtriedi, Deppeni, és Hofi tsatákban, 's az Eylaui útközében, 65 ágyuit és 16 zászlóit vettük el, 40,000 elesett, megsebesedett és fogságra esett emberekkel tettük gyengébbé armadiáját. Azok az erősek, a' kik közzülünk a' ditsósség' mezején elhullottak, ditsó halállal végezték életüket; ez a' vitéz katonák halála. Hátra hagyott familiáik örökös jussal számot tarthatnak, réájok való gondoskodásunkhoz és jó téteményeinkhez. Az ellenségnek egész plánumát semmivé tettük; mostanában ismét a' Visztula mellé fogunk vissza seregelní ícú szállásainkra. Meg fogja banni, a' ki minket ezen nyugodalmunkban háborgatni mérészel, minthogy mi a' Visztulán-túl is, valamint a' Dunán-túl, a' fagyos télben éppen úgy mint az őfznek kezdetében, mindenkor Frantzia katonák, a' nagy armadia katonái fogunk maradni.“

„62-ik Tudósítás. — „Liebstadtból Febr. 21-kén. A' nagy armadia jobb szárnya éppen olyan győzedelmes vala Febr. 16-kán Ostrolenkánál, mint a' bal szárnya és közepé pontja. 8-kban Eylainál. Orosz Gen. Essen Febr. 15-kén Ostrolenkának kezdett vala nyomólni a' Narew két partjain, a' hol Generál Savary állott a' nagy armadia 5-dik táborával; 25 ezer emberrel közelgetett felénk. A' két ellenséges szélső vityázok Febr. 15-kén talál-

koztak öfzfze, Haneslawowa nevű falú mellett, a' hova Gen. Gazan 16 ikban reggel Ofztályának egy részével azonnal útnak indúlt; 9 óratájban a' Novogrodi úthoz érkezvén, az itt álló ellenséges tsoportra tsapott, és azt tökéletesen megzavarta: hanem az ellenség éppen ekkör egy más tsoportal a' viz hal partjáról Ostrolenkára ütött, a' mely kised város, a' Gazan Ofztályának más részével Generalis Campana, és az Oudinot Granadiros Osztályának egy Brigadájával Gen. Ruffin védelmeztek. Ide küldötte Gen. Savary a' maga Stábja vezérét Ofztályos Gen. Reillét is. A' néhány tsapatokra osztatott Orosz sereg rárohanás által akarta elfoglalni a' várost. Az utzak' közepéig botsáttatott, a' hol kettözött lépésekkel rárohanatak Batalionnyaink: három vershen verettett vízfza, minekutánna elestjeivel a' verekedés helyét bēfedezte. Oda hagyván a' nagy vesztés miatt a' várost, azután az a' mellett lévő homok halmok megett állapodott-meg. Az alatt a' Suchet Ofztálya is közölgetett az Oudinot Granadiros Ofztályának hátra lévő részével egyetemben Ostrolenka felé, a' hova az ő előljáró tsoportjok déltájban megérkezett. Gen. Savary ilyen hadi rendet formált kevés számú fegyvereseiből: Két sorbol álló bal szárnyának vezérletet Oudinot-ra, a' derekát Suchetre, a' jobb szárnyát Reillére bizta. A' megrettenni nem tudó Oudinot a' lovassággal az ellenséges seregnek Kozákokhól álló hátuljáró tsoportjokra tsapván, azt darabokra vagdalta. A' tüzelés felettébb heves volt, az ellenség mindenütt hátat adott, és 3 órányiraker-

gettetett. Más nem is sokáig üzettegett, hanem csak a' lovasságára lehetett rá találni, minthogy egész éjjel hátrálásban foglalatoskodott. Generális Suwárow több más tisztekkel egygyütt elesett. Sebét nagy számmal kaptak; már 1200 sebeseget özsze gyűjtöttük, és minden szempillantásban ujjabbakra találunk. Hét ágyuk és 2 záfzlók ezen gyözedelmünknek a' czimerei. A' mi vesztésünk 60 elesteből és 4 vagy 5 száz sebeseből áll. Hanem egy vefztésünk van, a' mellyen minnyájan igen buslakodunk. Generális Campa n a elesett, a' ki egy igen nagy érdemű és nagy reménségű tiszt vala. Származását Olasz országban Maren-góban vette. Az ő elesése igen szivére hatott Na-
 poleon Csáfzárnak. Sebeseink között van a' gya-
 logok között Oberster Vuhannes, az ágyúzóik köz-
 zül Oberster Nurrit. A' Csáfzár ezen 5-ik tábor-
 nak is megparantsólta, hogy megállapodván, men-
 nyen téli szállásokra. Az olvadás ismét leirha-
 tatlan, és minden hadi munkát megakadályoztat.
 Ez az időjárás nyúgodalomra való.

(A' Gen. Essen táborától való Hadi Tudósi-
 tások még csak Febr. 3-káig terjednek a' Peters-
 burgi Udvari Ujságban; ennek a' Febr. 16-dikán
 Ostrolenkánál történt tsatának Orosz leírásával
 tehát még most nem szolgálhatunk).

N é m e t O r s z á g.

Berlinből Martz. 3-kán. — „A' nagy arma-
 diánál semmi ujj nem történt. A' seregek té-
 li szállásaikou nyugosznak. A' Fr. Csáfzári fő ha-
 difzállás Liebstadtból Osterodébe tétetett által. —

„Két Pruszszus alhadnagyok Sakert és Wilhelmi, a' kik Prentzlow mellett a' Princz Hohenlohe serege' kapitulálásának alkalmatosságával fogságra esvén, betsülletjekre szabadon bocsátottak vala, nagy szerentsétlenségekre valami pártos csoporttal egyetemben, a' melly a' Neumark nevű tartományban prédált és a' hol lehetet a' Frantzia útasokat is megtámadta, Christianstadtban fegyveres kézzel tállatván és megfogattván, hadi ítélet mondott reájok, 's még azon napon meglövették. Az ő megvizsgáltatások és halálra lett ítéltetések Kűstrinben ment véghez. — „A' minap irtuk volt, hogy Hirschfeld nevű penzió n lévő Pruszszus Generális a' Pr. Kír. Gyalog Testörzű sereg' hajdóni Kapitánya, nem tudhatni mi okon szoross fogságba záratott volna. Most már ez az ok is kihirdettetett. Az ő hadnagyságot viselt fia t. i. hasonlóképpen hadi fogságra esvén 's betsületére szabadsággal haza bocsátatván, kitudódott felőlle, hogy ismét a' Pruszszus armadiánál a' Schill Regimentjében válalt szolgálatot, a' nélkül hogy annak modja szerént vizsztatseréltetett volna. Ezért fogatta-el' az attyát a' Fr. Komendans, és vitette Magdeburgha fogságra. —

A' Helsen-Kasseli Frantzia Kormányozó Gen. Legrange, ilyen hirdetést tétetett ott Febr. 21-kén közönségessé: — „

„Hassiai Lakosok és Katonák! Nagy részint minnyájan támadásba avattatok magatokat: nyughatatlanságot gyúlasztottatok: több az, hogy a' Napoleon ő Csáfz. Felsége fegyverét tsufszággal illetni mérészeltétek. Hersfeldben egy Fr. katona

gyilkos módon megölettetett. Lakosok és Katonák! ő Cs. F.ige igen felindúlt ezen tselekedetetekért. Mitsoda eszközökkel bírtatok, vagy mi némű vakmerőséggel vetemedtetek, arra, hogy az ő Felsége minden felé gyüzedelmeskedő fegyvereit szántszándékkal megmotskoljátok. Ő Felsége megparantsolta, hogy Hersfeld várossa égettessék-fel. Eschwege várossa is ezen sorsra jutott volna, ha az ott találtató büinösöknek kézhez való szolgáztatásokon minden igyekezettel rajta nem lett volna, a' kik már halállal való büntetés által lalkoltak azért a' bünért, hogy önnön köfalaik között támadást gerjedni megengedték. Bolondok! látjátok, mi a' gyümöltse a' ti vakmerő bátorságotoknak? t. i. veszedelem, igasságos és elkerülhetlen halállal való büntetetés, és sokaknak Frantzia országba való vitetése, a' kik a' békességnek helyreállása előtt haza nem fognak onnét hotsátatni. Itéljétek-meg mind ezekből, mi némű büntetést várhattok meg ti mogatokra, ha ezen példáknak szemlélése után is taláttanának közöttetek némelyek, a' kik hasonló büinös tselekedetekre vetemednének?

„Né tartsatok több-számot Fejedelmetekhez: ő, és az ő Háza megszöntek uralkodni. Ezt az igasságot én néktek már mázfzor is tudtotokra adtam, és ma még egyfzer bizonyossá teszlek felölle. Lakosok! a' kik ezen támadások között tsendeségekben maradtatok, ti érezhetitek leg jobban, mi némű veszedelmeknek vala a' ti hazátok kitétetve. Örözzétek-meg tehát annak tsendeségét az által, hogy minden e' végre kiadatott rende-

lések pontosan töltsenek-bé. A' ti tartományoktól a' fegyverek elszedettek: a' melyre nézve minden ember, a' ki ezen rendelést megvetvén, valamely fegyvert eltítkol, vagy eldug, tüstént fogságra vitetik és agyon lövetik. Az öfzfzeseregléseknek indítottói, valamint szintén azok, a' kik a' támadásra a' harangokat megvonnyák, egy szóval mind azok, a' kik a' mostani Kormányzék törvényes hatalmát megesmérni, vagy valamely ez által bétetetett tisztviselő parantsolatjának ellene állani akarnának, hasonló halállal fognak megbüntettetni."

Gen. Pfuhl, a' Prufszus Királyegygyik nevezetes Indzsínér tífztje, de a' kiról azt tartja a' közönséges hír, hogy ő is azok közzé tartozna, a' kiknek jóvaslások a' Jénaí ütközet előtt semmi figyelmetességre méltónak lenni nem ítélte-tett, Királya engedelméből Oroszaszolgálatot vállalt. —

Itt következik egy levél, a' melyben ugyan, sem több sem kevesebb nintsen, mint a' miket már az eddig való tudósításokban olvastunk az Eylauí ütközetről: hanem még is megérdemli az olvasást leg alább azért, hogy elevenebbtske ki fejezéseí által valamennyire képzelhetőbbé teszi ezt az irtóztató verekedést. Ez is a' Párisi Ujságokban jött-ki. Egy ifiú, a' ki az Orosz armadiánál katonáskodik, küldötte a' levelet az attyához Lübeckbe, egy ott lakó kereskedőhöz — „

„Filsitből, a' Memel hal partjáról Febr. 11-kén. Meglehet, hogy midőn uram atyám ezen levelet veszi, már hallotta hírét annak a' rette-

netes ütközetnek, a' melly harmad nappal ennek-
előtte Eylaunál történt. Tartván, hogy réám néz-
ve nyughatatlankodik uram atyám, azért akar-
tam levelem által sietve megnyugtadni sortom
felől. Egy hajam' szálát sem érte leg kissebb
béntódás is, noha egy egész nap olyan tűzbe vol-
tam, a' hol zápor módjára omlott réánk szünet
nélkül az agyú, puska, és kártáts golyobis. Én
nem tudom telyességgel, hogy lehet élethen kijö-
egy ilyen veszedelmes helyről. Hanem elég né-
kem, hogy rajtam Istené a' ditsősség, tsak egy
kartzolás sem esett; és én ezen tekintetben,
akár melyik jó tisztünknel szerentséesebb vagyok,
a' kik minnyájan szenvedtek Regementünknel; a'
kik el nem estek, leg alább megsebesedtek. Ez
az ütközet sokkal hevesebb volt az Austerlitzinél.
A' mi seregeink tsudához hasonló dolgokat kö-
vöttek-el. Ha szintén sok embert vefztettünk is:
tsakugyan megvallják azt közönségesen minde-
nek, hogy nagy tsuda, hogy sokkal többet el nem
vefztettünk, a' mellyet nem egyőbnek, hanem a'
seregeinkben uralkodó jó fenyitéknek és jó rend-
nek tulajdonithatunk, a' mely a' leg irtoztatóbb
vérontas között sem zavartatott-meg. Az nz ólta
eltelt három napoktól fogva az a' kérdés forog
fenn nállunk, hogy melyik rész győzedelmeske-
dett? én részemről meg nem mondhatuám, hogy
melyikünk multa felyül a' másikat, bátorsága és
eltökélletsége által, 's melyik tett a' másiknak
több kárt. Mind két rész elvesztette sok derék
vitézeit. Hanem minthogy a' tsatázó mezőn meg
nem maradhattunk, remélljük, hogy még sok vi-

tézeink elő fognak kerülni, a' kik felől még nem tudhatjuk, hova lettek. Ez a' nevezetes nap minden vezetésünk mellett is nagy dicsőségére szolgál segítségüknek; mindenszoportjaink, minden tisztjeink és katonáink egygyen-egygyen megkülömböztették magokat. Abból, hogy a' tsata után hátra felé mentek seregcink, megverettetésünk telyességgel nem következik. Előmozdulásunk által nem kerestünk valamelyujj tanyát táborunknak, hanem csak meg akartunk velle verekedni, abban a' szempillantásban, midőn azt gondoltuk, hogy nem mérekezhét meg vüllünk. Ha mi megverettünk volna, az Eylaui ütközetet bizonyosan ismét más hasonló véres tsatának kellett volna nyomban követni, etc. —

„A' ki (ezt olvassuk egy Eylau, Febr. 10-kén költ levélben) képzelni akarja ezen tsata' mezejön fekvő elesteknek sokaságát, annak azt látni kellett. Egy, hofzszában két orányira terjedő mezőt fedeztek - bé a' hóltak és sebesek. A' Császár 9-ikben magá is kiment néhány Marschaljaival ennek megszemlélésére, a' hol ennek alkalmatosságával mustráját is tartotta seregeinek, a' mellyek ezen vérrel festett nagy térségen éjszakáztak, etc. Az Orosz armadia az alatt, a' Pregel megé való vízfzamenetelben foglalatoskodott.

A' Hafsus határokról Febr. 25-kén: — „Az a' Hersfeld nevű 500 házakhól és 8000 lakosokból álló Hafsiai szerentsétlen kis város, a' melyről a' Kasseli Kormányozónak hirdetésében emlékezet tétetődött, a' hirdetés fzerönt a' négy szegeletein Febr. 23-ikán valósággal meggyújtatott:

hanem az arra kirendeltetett Frantzia sereg, a' népnek az oltást csakugyan nem akadályoztatván, szerentsére néhány házaknál, egy templomnál, és a' katonagyakorló háznál egyéb, el nem égett.

Elegyes Dolgok.

Párisból Febr. 29-kén. Megparantsolta Napoleon Császár, hogy a' 'Sidó nagy gyűlés' siesen munkájának elvégzésével. — Ezen h. 21-kén ebédjére hivatta a' Gyűlés Elölülőjét a' Birodalom Vice Kanczellariüssa, a' hol ugyan akkor a' Párisi Érsekkel egyetemben a' Protestansok Consistoriumának Elölülője is jelen volt. Sensheim a' neve a' 'Sido Gyűlés előlülőjének, a' ki ugyan semmit nem evett, hanem utoljára ő is ivott a' Császár és Csász. Familia egészségekért.

A' Török határokról Febr. 20-kan. A' Szerbiai nemzet előtt nem lehetnek igen nagy betsben a' 'Sidók. Mihelyest Belgrád várát elfoglalták, azonnal kikergették mind onnan mind a' tartományból a' 'Sido népet, a' melly 190 személyekből állott, a' kik Bosniában szándekoznak megtelepedni; most előre a' Magyar földre szállítottak által.

Az Anglus Követ Arbuthnoth ur' Konstantzínápolyból való elmenetelének ilyen környülállásait írják ugyan ezen levelek: — „Jan. 24-dikén egy Maltából jövő hadi hajó jelent-meg a' Dardanellákánál, a' melly bizonyos útasításokat akart vinni Arhuthnot Urhoz: hanem a' bástyák' Komendánsa azonnal megizente a' hajó Kapitányá-

nak, hogy állapotjék-meg, minthogy ő a' Kanális-ba bé nem éresztheti a' jelenvaló környülállások között addig, mig Konstantzinápolyban kérdést nem tétet. Az Anglus Kapitány erre nem hajtván, folytatta az evezést békélé: hanem nem soká özfzfe törték a' hástyákról jövő golyobisok minden arbotzfáját. A' Követ Arbutthnoth úr ekkór kérdést tett a' Török Ministeriumnál, az eránt, hogy az Orosz Szövetséghez akar-é a' Porta állani, vagy pedig azt várja inkább, hogy az Anglus és Orosz ágyuk, a' fő városra tüzet adjaoak? Néhány napig semmi választ nem kapott, hanem az alatt egy Kurir érkezvén a' Lengyel országi tsatázó mezöröl oda, 's azok a' Portával közölvén, az Anglus Követ azonnal hideg választ kapott kérdésére, a' Frantzia Követ Sebastiani úr pedig a' Hold Rend' nagyobb, 's a' Titoknokjai a' másod rangú czimerét ajándékba kapták. Ilyen környülállások között magát Arauthnoth ur további kedvetlenségeknék kitenni nem akarván, minden hozzá tartozókkal késedelmezés nélkül hajóra ült és elevezett.

Az öreg Ypsilantinak Jan. 27-kén vették fejit Konstantzinápolyban.

Pasman-Oglu helyyébe a' Cairoi volt Kormányozót Hourschid Baschát nevezte - ki a' Porta.

Londonból, Febr. 21-kén. A' tengeri dolgokra ügyelő Kancellaria Elölülője azzal az örvedetes tudósitással küldött ma jó reggel egy követet a' Lord Mayorhoz, hogy 3 Fregátjaink Jan. 1-sőn napján a' Curacao (Küraszao) szigetét védelmező 2 Hollandus Fregatokat megtámadván,

ezeket elfogták és a' szigetet rárohanás általszerentsésen el foglalták. A' miéink között csak 3 ember esett-el és 14 kapott sebet.

Admirális Sir Home Pophám, a' ki Buenos-Ayrest a' még maig is fogsághan lévő Gen. Beresfordal, elfoglalta vala, terhes környülállások között van. Angliába haza hivattatván, fogságra tétetett, és a' Gladiator nevű hajón hadi Itélőszék eleibe állítottott, a' mely egy Admiralisból, 4 Vice-Admiralisból, 4 Contre-Admiralisból, 's 4 Kapitányokból áll. Féltik, hogy nagy baja lesz, hogy egy ilyen expeditzióhoz csak a' maga' fejtől mert fogni.

Azokat a' Prusszus Generalisokat és hadi tiszteket, a' kik a' Jénai ütközethen, és azután is kötelességeknek eleget nem tettek, a' jelenvaló háborúnak végződése után szoros számadásra fogja a' Prusszsziai Király vonattatni. Nevezetesen azokat, a' kik a' Prusszsziai Birodalomoak nevezetesebb várait kevés ellentállás után a' Frantziáknak fel adták. Néhai II. Fridrik Király különös principiummal birt e' tárgy iránt. Egykor egy Generalissa, maga hibáját, a' mint lehetett, mentetvén előtte, így szólott: En leg nagyobb hibát ejtettem, hogy azon fontos posztot Kigyelmedre bízam.

Magyar Ország.

Rím a f z o m b a t h Böjt elő havának 17-kén 1807. Másoktól várván, hogy ezt a' példa nélkül valóban, mindazonáltal követésre méltó nemes tselekedetet, mellyel meg különböztették magokat,

Tek. Gömör, és Kis-Honth Törvényessen egyesült Vármegyének nagy lelkű Rendjei, annak alkalmatosságával, midőn a' legközelebb elenyészett esztendőnek vége féle, a' Császári, és Királyi fegyveres seregek, megyénken keresztül Lengyel Ország felé utaztak, hirtelenséggel, eltökélt szándékából tartóztattam a' pennámat. Tapasztalván mind azonáltal, hogy a' Magyar nemes szivnek, egy jeles tulajdonsága az is: hogy önmön dicsiretesítő tetteivel nem örömet kérkedik, és így egy ilyen nevezetes, 's másoknak ösztönére is igen béható nemes nagy lelkűség, a' felejdékenség fedőjével hétakarva marad; a' Háza, és a' Fejedelem eránt való szent kötelességemnek tartom, mind a' két Háza előtt fel-fedezni: hogy a' fellyebb tisztelt Rendek, szinte közönséges gyűléstket akkor Pellsüztön tartván, a' midőn rendkívül való Postau érkezett kegyelmes parantsolatból meg értették: hogy a' fegyveres neutralitásnak feltartására ki-rendelt Hadi seregek, ezen megyén keresztül utazni fognak, nyomba azt határozták: hogy a' Árásheli Szolga Birák, egy egy legényre naponként gratis, félfont húst, és fél itze lisztet adattassanak; a' mint is Nemes Császár nevét viselő könnyű Németh, és Nádor Ispányi Magyar Lovas, nem különben Bolió, Auersperg, Gyulay, és Czartoriasky gyalog Ezeredek, hálaadó szivvel elteltek, illy nemes jó teteménynek érzésén, 's tellyes örömmel folytatták a' különben az időnek viszontagsága miatt felette terhös utazást, a' jó rendet pedig oly szorosán meg tartották, hogy a' leg utolsóbb emberünknek is panasza nem lehetett.

P. D.